

[Petra Petersen.]

beviser. Jeg ved ikke, om den højttærede finansminister kender historien om manden, der på sølvbryllupsdagen overraskede konen med en sparekassebog med et beløb, der var opsparet igennem de 25 år. I stedet for at blive glad, som manden havde ventet, blev konen det modsatte og sagde: du skulle hellere have givet mig pengene i de år, da børnene var små, og hvor jeg sad om natten og stoppede og lappede børnenes tøj og lå søvnløs og spekulerede over, hvordan jeg næste dag skulle skaffe mad til børnene. Denne kone havde ret. De søvnløse nætter og de mange spekulationer over, hvordan man skal skaffe mad og tøj til børnene, dækker man ikke med sparebeviser. For at forhindre, at familier med børn skal betale forholdsvis mest for det, man tilsigter med disse besparelser, er det, at mit parti siger, at man må forhøje børnetilskuddene klækkeligt, og jeg beder tingets medlemmer støtte vore ændringsforslag. Det ændringsforslag, der er stillet af udvalgets flertal, kan vi ikke støtte, da det giver betydeligt mindre end det oprindelige lovforslag.

Med hensyn til de øvrige lovforslag skal jeg sige, at vi kan som i fjor støtte lovforslaget om den fælleskommunale udligningsfond, hvorimod vi ikke kan gå med til forslaget om ændring i loven om forlystelsesafgifter, der betyder en forhøjelse på biografbilletterne. Lovforslaget om ændringer i biografteaterloven kan vi støtte, men vi kan ikke støtte de tre lovforslag om motorafgifterne. Derimod kan vi stemme for det ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om ændringer i statsbaneloven, men vi kan ikke stemme for selve lovforslaget.

Alfred Bøgh: Af de her foreliggende lovforslag må de to betragtes som forlængelser af hidtil gældende love, nemlig forslag til lov om forlængelse af ændringer i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer og forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. for finansårene 1955—56 og 1956—57. Jeg skal ikke omtale disse to lovforslag nærmere, idet vi formentlig kan gå med til, at de forlænges.

De øvrige lovforslag udgør anden runde af kriselovforslagene; det er bl. a. lovforslaget om børnetilskud, lovforslaget om afgiften på biografbilletter, lovforslaget om for-

højet vægtafgift for dieselvogne og lovforslaget om forhøjede statsbanetakster. I konsekvens af vor tidligere stilling kan vi ikke medvirke til disse forslags gennemførelse og skal som følge deraf undlade at tage stilling til ændringsforslagene. Jeg skal i dag kun komme med nogle enkelte kommentarer til lovforslagene.

Forslaget om børnetilskud finder vi karakteristisk for socialdemokratisk politik; mælkertilskuddet forlænges jo ikke og forskellige varer pålægges afgift, og derfor skal der altså gives kompensation. Det oprindelige forslag om børnetilskud gennemføres ikke, fordi skotøjsafgifterne udgik af krisepanen; som følge deraf reduceres de nye afgifter med ca. 10 mill. kr. Det regnes nøje ud; tages der noget det ene sted, skal der gives noget det andet sted; de pågældende skal holdes skadesløse. Det er den linie, man for enhver pris vil søge at fastholde. Man gør sig den største umage for at forklare befolkningen, at i virkeligheden lægges der ikke byrder på den, idet de nye afgifter på varer modsvares af sparebeviser; personer med under 4 000 kr.s indkomst får ganske vist ikke disse beviser udleveret, men til gengæld får de kompensation ved at få udbetalt et direkte tilskud på 40 kr. for forsørgere og 20 kr. for ældre ikke-forsørgere; og de ikke-forsørgere med små indkomster, som ikke får de 20 kr., får gennem lovforslaget om ændring i beskatningen til udligningsfonden dog en vis kompensation ved at blive lettet med rundt regnet en 10-kroneseddel i denne skat. Derefter vil tilsyneladende ingen komme til at lide skade; alle får noget til gengæld. Det ser smukt ud, men hvor dyrt vil det ikke blive i administration? Det skal gå efter den sædvanlige recept; staten regulerer og ordner alt, kræver ind og deler ud.

Vanskeligheder er der dog. Lad os tage en skatteyder med 4—5 børn, hvis indkomst ligger lige over de 16 000 kr. Man har let ved at forstå, at han ved at tjene lidt mere forringer sin stilling betydeligt, idet han går glip af 500—600 kr. i børnetilskud. Nu vil jeg ikke sige, at vi er tilhængere af, at man skal yde børnetilskud til familier med højere indtægter, men jeg nævner det som eksempel på, hvor svært det er at indpasse disse tilskud i virkelighedens verden. Men der er et sted, hvor dette system ikke